

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 15. Decimæ Saladinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A.C. 1188.

Roger. 651.

tri Vexillum, cum potestate Sacræ Se-
dis Legati, tradidit. Hic Præsul circa
medium Septembris, eodem anno mil-
lesimo centesimo octogesimo octavo,
cum quinquaginta navium classe e por-
tu solvit, cumque Messanæ hyemasset,
sexta Aprilis, anno sequente, Tyrum at-
tigit. Ceterum, conjicere est, Clemen-
tem Papam Pisis commoratum fuisse,
cum preces peculiare in tota Ecclesia
pro pace, pro libertate Terræ Sanctæ,
& Christianis apud Saracenos captivis,
peragi jussit.

§. XV.

Decimæ Saladinae.

Rigord. p. 24
Rog. p. 641
G. Neubr.
3. c. 23.
to. 10 Conc.
p. 1759.

Reges Franciæ & Angliæ in quodam lo-
co, inter Gisfortium & Triam sito, a
Festo S. Hilarii, decima tertia Januarii,
usque ad Festum S. Agnetis, seu diem
vigesimalam primam ejusdem mensis, ad
colloquendum congressi sunt. Aderant
Episcopi, & Optimates utriusque Regni,
ac etiam Guilielmus Archiepiscopus
Tyriensis, qui ante annos decem ad Con-
cilium Lateranense advenerat. Is cum
vehementer & apposite de præsentibus
Ecclesiæ Orientalis calamitatibus, & im-
minenti, nisi Occidentis Principes opem
ferrent, exitio, in hoc Conventu dixis-
set, ambo Reges, missis jurgiis, quæ ad
hunc congressum occasionem præbue-
rant,

rant, in mutuam gratiam redeunt, Sæcul. XII.
 Crucem ab Archiepiscopi manu accepe- A.C. 1188.
 runt. Regum exemplum secuti sunt
 Gualterius Archiepiscopus Rotomagen-
 sis, & Richardus Cantuariensis, seu po-
 tius votum jam ante editum confirma-
 runt. Præterea Episcopi Belovacensis,
 & Carnotensis, Hugo III. Dux Burgun-
 diæ, Richardus Comes Pictaviensis, fi-
 lius Regis Angliæ natu maximus, Phi-
 lippus Comes Flandriæ, Theobaldus Co-
 mes Blesensis pluresque alii Principes ad
 suscipiendam peregrinationem Hieroso-
 lymitanam condixerunt. Ut vero Fran-
 ci & Angli facile internoscerentur, Rex
 Franciæ cum gente sua Cruces rubeas,
 at Rex Angliæ cum suis virides gessit.

Exinde, cum Rex Angliæ Cenoma-
 num venisset, edito Decreto præcepit,
 ut unusquisque hoc anno millesimo cen-
 tesimo octogesimo octavo decimam re-
 dituum & bonorum mobilium suorum *Rog. p. 641.*
 ad succurrendum Terræ sanctæ daret,
 exceptis armis, equis & vestibus militum,
 item equis, libris, vestibus, & oratorii
 suppellectile Clericorum, atque tam Cle-
 ricorum quam Laicorum gemmis aut la-
 pidibus pretiosis. Excommunicatio illis
 denunciata, qui hanc Decimam non sol-
 verent. Constituti Mandatarii, qui eam
 in singulis parochiis colligerent, nempe
 aliquis ex Templariorum ordine, aliquis

Sæcul. XII. ex ordine Hospitalariorum, aliquis ex
A.C. 1188 ministris Regis & aliquis ex Clericis E-
 piscopi. Proficiscentes ab hac Decima
 exempti eam a Vasallis suis accipiebant.
 Cives autem & agricolæ, qui non peti-
 ta licentia Dominorum suorum sacræ
 militiæ nomen dederant, nihilominus
 ad decimam præstandam compelleban-
 tur.

Decretum
 Cenoma-
 nense.

Prohibitum, ne ullus enormiter ju-
 raret, ne aleis vel alio lusu, a solius for-
 tunæ arbitrio pendente, bonas horas
 perderet, ne quisquam veste varii colo-
 ris, vel grisio, vel Martis Scythicæ exu-
 viis, vel purpura uteretur. Nemo ve-
 stibus inhoneste dissectis incedat. Qui-
 libet contentus sit duobus ferculis em-
 tis, nec ducat aliquam secum mulierem,
 nisi forte lotricem peditem, in quam
 nulla cadat suspicio. Qui ante
 susceptam crucem redditus suos pignori
 dedit, nihilominus illa rata parte frua-
 tur, quæ huic anno memorato compe-
 tit, & toto itineris sacri tempore usu-
 ram dare non teneatur. Crucigeris om-
 nes suos redditus, etiam Ecclesiasticos
 oppignorare liceat. In sacra expeditio-
 ne morientes de pecunia sua, quam ha-
 buerint apud se, pro domesticis suis, pro
 subsidio Terræ sanctæ, pro pauperibus
 testari possint. Hoc est Decretum, a
 Rege Angliæ, cum in civitate Cenoma-
 nensi

nenſi verſaretur, ſuadentibus Episcopis & Principibus, conditum.

Sæcul. XII.

A. C. 1188.

Constitutis mandatariis, qui decimas citra mare cogerent, in Angliam trajecit, quam cum trigesima Januarii attigisset, undecima Februarii apud Gaintingtoniam in agro Northamptoniensi frequentissimum Conventum Episcoporum & Optimatum celebrans, Decretum Cenomani conditum legi jussit. Tum Balduino Archiepiscopo Cantuariensi, & Gilberto Episcopo Rosensi, ejus Vicario, sacrum bellum prædicantibus, multisque crucem amplectentibus, Rex in omnes Comitatus ministros misit, ad decimas colligendas, quæ tanto rigore a civibus exigebantur, ut recusantes carceri manciparentur. Judæi quoque ad eas dandas compulsi; unde ingens pecuniarum vis in ærarium Regis confluit. Is Episcopum Dunelmensem in Scotiam misit, ut decimas posceret, & licet Rex quinque millia marcarum argenti offerret, quibus Scotiam ab hoc onere redimeret, Rex Angliæ tamen non acquievit.

Gervas.
p. 1522.

Philippus Rex Franciæ quoque, amplo Concilio Præſulum & Principum Regni sui, in Dominica quarta Quadragesimæ, hoc anno millesimo centesimo octogesimo octavo in diem vigesimam septimam Martii incidente, Parisiis coacto, simile Mandatum edidit, quo nempe omnes, ad

Rigord. p. 25
to. 10 Conc.

p. 1763.

Sæcul. XII.
A.C. 1188.

facram expeditionem non proficiscentes, saltem decimam partem omnium rerum suarum mobilium & reddituum hoc anno dare jubebantur. Exceptis tribus Ordinibus Cisterciensi, Cartusiano, Fontis-ebraaldensi, & Leprosorum Domibus. Dies debitoribus dicta prorogabatur, si creditoribus securitatem sortis præstarent. Hæc subsidia Saladini decimæ dicta sunt.

Ep. 112.

Petrus Ble-
sensis.

Petrus Blesensis, datis hac de re literis, Henricum Drocensem Episcopum Aurelianensem, Regis Philippi Augusti patruelem, hortatus est, ut Regi suggereret, Clericos ab hac Decimatione debere esse exemptos. *Tempus est loquendi, inquit, ne sequaris exemplum ceterorum Episcoporum, qui Regi vestro adulantur. Si Regis reverentia te turbat, aliquos ex fratribus tuis, qui Spiritu Dei aguntur, legationis socios accipe, tumque fortiter ac suaviter loquimini. Si Rex sacram expeditionem vult suscipere, absit, ut necessarios sumtus ex Ecclesiarum & pauperum spoliis sibi comparet, sed ex ærario proprio & præda hostibus detracta, qua Ecclesias locupletari, non vero sub defensionis specie diripi oporteret. Princeps ab Episcopis & Clericis non pecunias sed orationes tantum exigat. Monete Principem vestrum, ipsum de manu Ecclesiæ gladium*
acce-

accepisse, quo eam protegat, & si modo Sæcul. XII.
 Ecclesiæ precibus indigeat, eas ipsi tem- A C. 1188.
 pore mortis suæ multo magis necessarias
 fore, quo omnis ejus potentia evanescet.

Nullus autem hujus admonitionis effe-
 ctus fuisse apparet, nec etiam illius Epi-
 stolæ, quam Petrus de eodem argumen-
 to ad Joannem Constantinensem, Eccle- Ep. 121.
 siæ Rotomagensis Decanum, & Gualte-
 rii Archiepiscopi nepotem, dedit. In
 ea Joannem excitat, ut auctoritate, qua
 apud Regem Angliæ valebat, ad asse-
 rendam Ecclesiæ libertatem, uteretur.

Libera est, inquit, qua libertate Christus Gal. 4. 31.
 eam liberavit, si autem exactionibus ob-
 ruitur, in servitutem, sicut Agar, redi-
 gitur. Si Principes vestri, pie peregri-
 nantium speciem præbentes, Ecclesiam
 volunt efficere tributariam, quicumque
 filius Ecclesiæ est, virili vigore se oppo-
 nat, & potius mortem subeat, quam Ma-
 trem suam servitute opprimi patiatur.

Hic dispicimus familiarem illi ætati
 abusum, cum voces *Ecclesia* & *Libertas*
 in sensu ambiguo acciperentur; quasi-
 vero Ecclesiam, a Jesu Christo libera-
 tam, soli viri Ecclesiastici constituerent,
 aut nos a quocunque alio onere quam
 a peccato & Cæremoniis Legalibus re-
 dempti fuissetus.

Petrus Blesensis iterum de Decima
 Saladina mentionem injicit, in Tractatu
 de

Sæcul. XII. de Itinere Hierosolymitano. *Crucis*
A.C. 1188. *inimici, ait, qui ejus filii esse deberent,*
editi voti meritum sua avaritia perdunt,
nefandam Decimam exigentes, & Crucis
 p. 428. *signum mutant in scandalum.* Hunc
 Tractatum vero Petrus in eum finem
 scripsit, ut Crucigeros ad celeriter pro-
 ficiscendum hortaretur, & Principum
 tarditatem vituperaret, qui privati lu-
 cri amore iter differebant.

Chron. Rei-
cher sp. an.
 1188.

Chron. Cla-
revall. eod.
Otto a
S. Blas. c. 31.

Anon. to. 5.
Canis

Eadem die qua Rex Philippus Comi-
 tia Parisiis celebrabat, Fridericus Impe-
 rator Moguntia, nempe Dominica IV.
 Quadragesimæ, die vigesima septima
 Martii, solemnè Curia præerat, præsen-
 te Cardinale, Henrico Episcopo Alba-
 nensi. In his Comitibus, infanda captæ
 urbis Hierosolymæ narratio, quæ literis
 fuerat mandata, publice recitata. At-
 que Fridericus Imperator, Fridericus fi-
 lius ejus Dux Sueviæ, & sexaginta octo,
 Principum tam Ecclesiasticorum quam
 Laicorum viri præcipui, ad suscipiendum
 iter sacrum voto se obstrinxerunt. Om-
 nis conditionis homines ad hoc bellum
 incitati, & dies, locusque, unde itineri
 se darent, in Festo S. Georgii, vigesima
 tertia Aprilis, anno sequente, Ratisbo-
 næ præstituti. Ne exercitus multitudine
 laboraret, Imperator pœnam excom-
 municationis iis denunciari jussit, qui
 copiis suis se jungere auderent, nisi sal-
 tem

tem tribus argenti marcis instructi. Sæcul. XII.
 Henricus S. Sedis Legatus Moguntia A.C. 1188.
 Leodium venit, ubi cum ad populum e
 Cathedra dicens in vitia Clericorum, Chron. Clava
 præcipue autem in Simoniam, vehemen- raval. an.
 tissime fuisset invecus, Canonici sexa- 1187. Ægid.
 ginta sex Præbendas suas abdicarunt, Aurvall. de
 quibus ipse in aliis Ecclesiis Beneficia da- Episc. Leod.
 ri curavit. Rudolphus Episcopus ad c. 56.
 delenda sua peccata, Cruce accepta, an-
 no millesimo centesimo nonagesimo iter
 ingressus est.

§. XVI.

Schismatis in Scotia finis.

Hoc anno millesimo centesimo octo- to. 10. Conc.
 gesimo octavo ineunte, Clemens III. ep. 1. 2. 3. 4. 5.
 Papa veterem litem inter Joannem Epi- Roger. Hov.
 scopum S. Andreae in Scotia & Hugonem p. 646.
 ejus Adversarium compositurus, hac in Sup. Lib.
 causa illius Regionis Episcopis, Scotiae LXXIII.
 & Angliæ Regibus, & Ecclesiæ S. Andreae §. 27.
 Clericis scripserat, ac in iis literis, quas
 omnes Pisis die decima sexta Januarii
 dedit, si rei summam spectamus, dicit:
*Quia Hugo ab Urbano Papa III. voca-
 tus ad Sacram Sedem venire contumaci-
 ter recusavit, eum ab Episcopatu S. An-
 dreæ removimus, ab usu Episcopalis Of-
 ficii suspendimus, & subiectos a fide-
 litate, qua ei tenebantur adstricti, absolvi-
 mus. Cumque sanctorum Canonum san-
 ctiones*